

at foretrække for den Form, som det her foreliggende Forslag har. Man kan spørge: Vil man, hvis man ændrer Forslaget saaledes, jeg vil ikke sige have taget det samme Hensyn og opnaaet den samme Hensigt, for det ved jeg, man vil, men vil man da kunne ratificere Konventionen, vil Forslaget da være i Overensstemmelse med Konventionen? Jeg tror det. Men i øvrigt maa vi naturligvis tale os til Rette om dette i det Udvalg, som jeg gaar ud fra bliver nedsat. Jeg mener, at vi bør gaa saa langt i den her skitserede Retning, som det kan tillades, hvis vi vil ratificere Konventionen. Jeg kunde have Lyst til allerede nu at spørge den højtærede Socialminister, om han ikke kunde tænke sig, saa snart Udvalgsarbejdet begynder, at lade indhente Oplysninger fra Genève om, hvorvidt man ved et saadant lidt ændret Forslag vil være i Overensstemmelse med den Konvention, som det er Meningen at ratificere. Desuden forudsættes de rene Forbudsbestemmelser, §§ 1 og 3, jo ikke at skulle træde i Kraft før om 3 Aar, i Slutningen af 1927, 6 Aar efter den tredie internationale Arbejdskonference. Men, som sagt, der bliver Tid til at drøfte hele det Spørgsmaal, og der bliver ogsaa Tid til at indhente Oplysning om, hvor langt vi vil kunne gaa, naar vi samtidig vil holde os i Overensstemmelse med Konventionsudkastet.

Jeg skal med disse Bemærkninger og med disse smaa Forbehold anbefale, at man paa det velvilligste behandler begge de her omtalte Forslag.

Rudfeld: Efter den sønderlemmende saglige Kritik, som et Medlem af det ærede Regeringsparti har rettet mod den højtærede Socialministers Forslag, kan der jo ikke blive meget tilbage til os andre, som ikke er særlig sagkyndige paa det Omraade. Konklusionen af hele den Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. Lundberg gav, maa nødvendigvis være den, at dette Forslag aldrig burde være fremsat, i hvert Fald ikke efter, at det har været fremsat som Følge af den Forpligtelse, de forskellige Landes Regeringer har til at fremsætte de Konventionsudkast, som fremkommer paa de internationale Arbejdskonferencer. Thi det er givet, at det, som det ærede Medlem vilde have, var Foranstaltninger med Hensyn til det, man i Malerfaget kalder vaad og tør Afslibning, men derom staar der ikke noget særligt i dette Forslag, det indeholder kun et Forbud mod at anvende Blyhvidt ved visse indendørs Bygningsmalerarbejder.

Hele Spørgsmaalet om Forbud i den

Retning er et Led i Undersøgelsen af Spørgsmaalet om Blyforgiftning og de Erhvervs sygdomme, som deraf fremkaldes. Det er rigtigt, at dette Spørgsmaal har beskæftiget Arbejdsraadet, men det er lige saa rigtigt, at Arbejdsraadets Udtalelse til Socialministeriet i korte Træk gik ud paa, at dette særlige Spørgsmaal, dette Udsnit, som angaar Forbud mod Anvendelse af Blyhvidt ved visse Malerarbejder, burde udskydes. Alle de mange Ord, det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, anvendte for at tilsløre denne Kendsgerning, forekommer det mig kunde være sparet, thi det, Arbejdsraadet siger, er i korte Træk: Udskyd dette Spørgsmaal, thi det foreligger ikke tilstrækkeligt oplyst.

Det er Arbejdsraadet selv, der har taget Initiativet til en særlig Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Det synes mig, at den af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou-givne Fremstilling er baade klar og overskuelig, og den siger faktisk dette, at der foreligger ikke nogen særlig Fare for Malerfagets Vedkommende, idet Erhvervs sygdomsprocenten og Dødelighedsprocenten ikke er større i Malerfaget end i andre Fag. Derfor er det givet, at dette Forslag er upaakrævet, og efter den Behandling, det ærede Medlem har givet det, synes jeg heller ikke, der kan blive meget ud af det, naar det er undergaaet den Udvalgsbehandling, som det ærede Medlem vil foreslaa.

Der er derfor ikke for mig Grund til at komme ind paa en dybtgaaende Kritik. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at som Forslaget praktisk er udformet, vil det, selv om der var Fare paa Færde, ikke kunne afværge denne Fare, idet det jo foreslaas, at Forbudet skal begrænses til indendørs Bygningsmalerarbejde, saa at man ud fra det kan slutte, at man ved andet indendørs Malerarbejde, f. Eks. ved Værkstedarbejde, maa anvende Blyhvidt ligesom ved uden-dørs Bygningsarbejder og ved Malerarbejder i Fabrikker, Banegaarde og Skibe.

Det er disse Begrænsninger, som er foretaget i Forbudet, og der vil ganske naturligt derved rejse sig en Række praktiske Vanskeligheder. Hvis Forslaget gennemføres, som Socialministeren har fremsat det, vil det kunne fremkalde en Række Ulemper og Vanskeligheder og et Posekigeri af den anden Verden; og for Malerfaget, som skal beskæftige sig med Blyhvidt, vil det være praktisk talt umuligt at undgaa, maaske dagligt, at overtræde Loven. En Lovgivning af den Art synes jeg ikke, vi bør beskæftige os med.

Dertil kommer endvidere, at Forslaget forbyder visse Arbejdere overhovedet at